

МОЛОДІ, ПРАВНИКАМ, ПРАКТИКАМ

ЮРФАКТИ ПЛЮС

СЕРПЕНЬ-ВЕРЕСЕНЬ -
2018

64 (78)

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
ІФ № 580 - 148Р від 24. 11. 2011 р.

**Навчально-науковий
юридичний інститут
Прикарпатського національного
університету став переможцем
конкурсу 2018 Програми ЄС
Еразмус+Жан Моне**

Erasmus+

Щодо поняття корпоративного інтересу

Цікавим та дискусійним питанням як у загальній теорії права, так і в корпоративному праві, залишається розуміння категорії інтересу. Саме останній спонукає суб'єктів відносин будувати свої правові зв'язки у межах чинного законодавства.

стор. 5

Працевлаштування українців в Польщі: проблеми правового регулювання

Загальновідомим є факт, що кількість громадян України, які працюють на території Республіки Польща, набула неабияких масштабів. На сьогодні, за різними підрахунками, в Польщі нараховується вже більше мільйона українських працівників. З іншого боку, з огляду на існуючу ситуацію в Україні, тенденції до постійного збільшення числа українців, що шукатимуть роботу на території ЄС, а найбільше в Польщі – зберігатимуться.

стор. 4

Наші координатори

ЛОГВИНОВА Марія Володимирівна,
СІШУК Ліліана Василівна, МИКИТИН Юрій Іванович,
ЗОЗУЛЯК Ольга Ігорівна, ЗІНИЧ Любомир Васильович,
ШПІЛЯРЕВИЧ Вікторія Вікторівна, СХАБ-БУЧИНСЬКА
Тетяна Ярославівна, ГРИШКО Уляна Петрівна,
КОЗИЧ Ігор Васильович, КВАСНИЦЯ Степан Мирославович

Хто ми? Редколегія

Жукевич Марія – 6 курс, Сікора Вікторія – 5 курс,
Харішин Марія – 3 курс, Яшан Вікторія – 3 курс.

**Кафедра трудового,
екологічного та аграрно-
го права завершила проєкт із
публікації спеціалізованого ви-
пуску наукового журналу При-
карпатського національного
університету імені Василя
Стефаника «Journal of Vasyl
Stefanyk Precarpathian National
University».**

**Спортивна гордість інституту –
Ігор Оробець**

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ: Мороз Г. В.

**Оцінка впливу на довкілля як
превентивний механізм
забезпечення
екологічної безпеки**

Яремак З. В.

**Особливості примусового
виконання грошових
зобов'язань**

• Офіційний сайт – www.law.pu.if.ua

• Прикарпатський правничий клуб у Facebook – <http://www.facebook.com/pr.law.club>

• Юр ТВ на Youtube <http://www.youtube.com/user/TvFemida>

Спеціальний випуск «Journal of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University» присвячений проблематиці правової охорони довкілля

Завершення 2017-2018 навчального року ознаменувалося успішною реалізацією наукового проекту кафедри трудового, екологічного та аграрного права – публікацією спеціалізованого випуску наукового журналу Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника «Journal of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University».

«Journal of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University» – це академічний періодичний журнал Прикарпатського національного університету, завданням якого є публікація нових оригінальних наукових досліджень, оглядових та проблемних статей у природничій, математичній, економічній, медичній, соціальній та гуманітарній сферах наук. Кожен випуск журналу присвячений конкретній галузі науки і відноситься до таких серій: “Серія природничих та математичних наук” та “Серія соціальних та гуманітарних наук”. Мова публікацій – англійська.

Вип. 5 (2) журналу охоплює наукові дослідження актуальних проблем правової охорони довкілля.

Тематика публікацій стосується як доктринальних теоретичних проблем (розширення кордонів екологічного права; теоретико-правового обґрунтування призначення сучасної екологічної держави; розуміння еколого-правових обмежень; дослідження соціально-правової природи екологічних конфліктів тощо), так і окремих прикладних глобальних та національних питань сфери охорони довкілля (механізмів адаптації тих чи інших положень екологічного законодавства України до законодавства ЄС; правового забезпечення збереження біорізноманіття; формування екологічної мережі; адаптації до зміни клімату тощо). Авторами публікацій є представники провідних українських наукових еколого-правових шкіл Києва, Харкова, Львова, Івано-Франківська, а також іноземні дослідники з Франції, Польщі, Канади, Індонезії, Бразилії, Австралії, Китаю. Співредакторами випуску виступили доктор юрид. наук, проф. Надія Кобецька та канд. юрид. наук, доц. Світлана Романко.

Навчально-науковий юридичний інститут Прикарпатського національного університету став переможцем конкурсу 2018 Програми ЄС Еразмус+Жан Моне

Виконавче агентство з питань освіти, аудіовізуальних засобів і культури (ЕАСЕА) днями оголосило результати конкурсу 2018 року проектів Жана Моне Програми Європейського Союзу ЕРАЗМУС+. 14 проектів від України рекомендовані до фінансування Європейським Союзом.

Серед переможців цього річного конкурсу проект Юридичного інституту – «Комерційне право Європейського Союзу». Координаторами проекту виступили директор навчально-наукового юридичного інституту, професор Валентина Васильєва, доцент кафедри судочинства Олександр Ковалишин. Нашими партнерами у проекті є Гданський університет (Польща), Університет Карла та Франца (Австрія) та Тарнавський університет (Словаччина).

«Реалізація проекту розпочнеться з вересня 2018 року і триватиме впродовж 3-х років. У рамках програми заплановано викладання студентам англomовного курсу «Комерційне право ЄС»; читання лекцій партнерами із закордону, зокрема, з Австрії, Словаччини, Польщі; проведення наукових досліджень у сфері комерційного права ЄС та корпоративного права Європейського Союзу та держав-членів ЄС; обмін досвідом у сфері досліджень з комерційного права ЄС та корпоративного права ЄС між науковцями Юридичного

інституту та університетів ЄС. Варто підкреслити, що викладання англomовного курсу з комерційного права значно підвищить фаховий рівень наших студентів і сприятиме швидкій інтеграції в освітній простір європейського співтовариства», – розповіла професор Валентина Васильєва.

Зазначимо, що Програма імені Жана Моне – це одна з освітніх програм Європейського Союзу, мета якої полягає в підвищенні рівня знань та поінформованості суспільства в ЄС та поза його межами з питань європейської інтеграції, через стимулювання викладання, дослідницької діяльності з європейської інтеграції, зокрема стосунків ЄС з іншими країнами, та міжлюдського та міжкультурного діалогу.

Ось і закінчилися наші довгоочікувані літні канікули. Кожен з нас старався не гаяти час і максимально корисно провести це літо. Яскравим прикладом цього є студент уже другого курсу, Оробець Ігор. Цього літа хлопець своєю майстерністю зміг підкорити Францію.

Напевно, багатьох цікавить питання, як це вдалося другомукурснику юридичного інституту, якщо це не вийшло у самого Наполеона?

А дуже просто: цей хлопчина займається пауерліфтингом уже протягом трьох років. У літку йому вдалося взяти участь в Чемпіонаті Європи з класичного жиму лежачи, що проходить в у місті Бордо.

Ці змагання мають надзвичайно високий рівень з пауерліфтингу у його віковій групі. Завдяки важкій праці та систематичним тренуванням, під керівництвом заслужених тренерів України Інни та Василя Оробця, Ігор спромігся посісти першу сходинку п'єдесталу і привезти в Україну омріяне «золото».

Але, це була не єдина нагорода цього сезону, оскільки ці змагання були вже четвертим міжнародним «стартом» змагального сезону, із кожних змагань Ігор повертався не з порожніми руками.

Як зазначає сам другокурсник, організація

проходила на високому рівні: зручне розташування, комфортний готель, надзвичайно красиве місто, яке підкорило серце своїм вишуканим вином та традиційним французьким колоритом.

Адміністрація навчально-наукового юридичного інституту передає свої щирі вітання Ігорю, та, в свою чергу, бажає міцного здоров'я і підкорення тільки найвищих сходинок.

Вовк Вікторія,
ПР-22

**ЛАБОРАТОРІЯ КОРПОРАТИВНОГО ПРАВА
НДІ ПРИВАТНОГО ПРАВА І ПІДПРИЄМНИЦТВА
ІМ. АКАДЕМІКА Ф. Г. БУРЧАКА НАПРН УКРАЇНИ**

Лабораторія корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва ім. академіка Ф. Г. Бурчака НАПРН України, створена та діє на базі Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, пропонує надання роз'яснень та консультацій щодо тлумачення і застосування нормативних положень корпоративного законодавства, а саме з приводу: реєстрації, діяльності, реорганізації та ліквідації господарських товариств та інших юридичних осіб; реалізації і захисту корпоративних прав та інтересів учасників (акціонерів) господарських товариств, зокрема з питань здійснення корпоративного управління, відчуження корпоративних прав та ін.

Лабораторія корпоративного права спрямовує свою діяльність на підготовку науково-правових експертних висновків з приводу корпоративних документів товариства (уставний договір, статут, протокол загальних зборів товариства, положення); проведення правової експертизи об'єктів на відповідність нормам корпоративного законодавства (наприклад, щодо укладених договорів купівлі-продажу корпоративних прав та ін.).

Наша сторінка у соціальній мережі Facebook – <http://www.facebook.com/prava.lab>. Адреса: вул. Шевченка, 44 а, контактний телефон - 0991921831.

Moris Group – це юридична компанія, що надає комплексні кваліфіковані послуги в галузі українського та міжнародного права.

Представництво в Івано-Франківську
Україна, 76000, м. Івано-Франківськ
вул. Чорновола, 23
тел.: (0342) 77-73-78

Головний офіс у м. Києві
Україна, 01010, м. Київ
вул. Московська, 8-6
тел.: (044) 359-03-05; (044) 359-03-6
факс: (044) 359-03-05

Працевлаштування українців в Польщі: проблеми правового регулювання

Загальновідомим є факт, що кількість громадян України, які працюють на території Республіки Польща, набула неабияких масштабів. На сьогодні, за різними підрахунками, в Польщі нараховується вже більше мільйона українських працівників. З іншого боку, з огляду на існуючу ситуацію в Україні, тенденції до постійного збільшення числа українців, що шукатимуть роботу на території ЄС, а найбільше в Польщі – зберігатимуться.

Водночас, варто зауважити, діюче польське законодавство у сфері працевлаштування іноземців, на даний час, в повній мірі вже не відповідає викликам сучасного ринку праці.

Найбільш глобальною проблемою, в цьому контексті, є сфера працевлаштування іноземців за т.з. спрощеною процедурою, на підставі оформлення роботодавцем в територіальному управлінні праці відповідної заяви. Така заява посвідчує право іноземця працювати в Польщі не більше 6 місяців в році, та слугує підставою для одержання ним робочої візи.

Проте, недосконала процедура обігу вказаних заяв роботодавця, створює поле для значних зловживань. Не секрет, що фіктивні заяви, задля одержання робочої візи, можна легко придбати сьогодні як в Україні, так і в Польщі. Непоодинокими стали випадки поширення підроблених заяв, до яких, як правило, самі працівники не мають жодного відношення. Залишається, до прикладу, можливість передбачити в заяві, що іноземець працюватиме 6 місяців не одним терміном, а окремими періодами протягом цілого року. На підставі

такої заяви – в подальшому оформити робочу візу на рік, а пізніше, за заявами вже інших роботодавців, працювати не 6 місяців, а весь період дії цієї візи. І цей перелік можна продовжувати.

Все це створює зайві перешкоди не лише для іноземних працівників, а передусім для польських роботодавців. Добросовісні компанії, а особливо засновниками яких є українці, повинні фактично постійно доводити, що заяви про намір працевлаштувати іноземця подаються ними не для подальшого «продажу», а для реальної роботи. А після оформлення такої заяви та виготовлення на її підставі візи працівнику – не мають жодних гарантій, що такий працівник фактично приступить до роботи, а не «зникне» на теренах ЄС в пошуках кращої роботи.

Слід також зауважити, що потреба внесення змін у цій сфері продиктована і необхідністю імплементації Польщею положень Директиви Європейського Парламенту і Ради 2014/36/ UE від 26.02.2014 р., що мало відбутися ще до кінця вересня минулого року.

На сьогодні, робота по удо-

сконаленню правового регулювання праці іноземців в Польщі триває. Остання редакція проекту змін знаходиться на розгляді Ради Міністрів.

Зокрема, пропонується запровадити інститут сезонної праці для іноземців. Дозвіл на таку працю видаватиметься лише для окремих сфер господарської діяльності (сільське господарство, туризм та ін.) терміном на 9 місяців в році. Для отримання права на сезонну роботу іноземцю необхідно бути надати договір з роботодавцем, страховий поліс, вказати адресу постійного проживання, та, після одержання візи, фактично з'явитися до управління праці.

Існуюча ж процедура тимчасового працевлаштування іноземців на підставі заяви роботодавця, повинна зберегтися, проте з певними змінами. Зокрема, планується створення в Польщі єдиного реєстру праці іноземців, який акумулюватиме інформацію про трудових мігрантів, з доступом до цих відомостей працівників управління праці, прикордонної служби, консульських установ тощо.

Коли фактично будуть внесені зміни та в чому саме вони полягатимуть – на сьогодні достеменно не відомо. Залишається лише сподіватися, що запланована новелізація якісно вирішить існуючі проблеми у сфері працевлаштування іноземців в Польщі як в інтересах самих працівників, так і добросовісних польських роботодавців.

Михайло Романюк
партнер Юридичної фірми
«Romaniuk & Partners»,
адвокат,
кандидат юридичних наук

Цікавим та дискусійним питанням як у загальній теорії права, так і в корпоративному праві, залишається розуміння категорії інтересу. Саме останній спонукає суб'єктів відносин будувати свої правові зв'язки у межах чинного законодавства.

Загалом, під інтересом тлумачні словники розуміють «увагу по відношенню до когонебудь або чого-небудь значного, важливого, корисного або такого, що видається ним».

Досліджувана категорія вивчається багатьма науками, зокрема, філософією, психологією, соціологією, економікою, юриспруденцією.

Так, наприклад, у психології - це спонук, вольовий імпульс, який направляє дії людини, скеровані на задоволення певних потреб. Усвідомлений інтерес виступає як мотив, намір, свідомо поставлена мета. Соціологія вбачає у цій категорії рушійну силу діяльності соціальних груп та окремих осіб, в яких віддзеркалюються їхні суспільні відносини. В юридичній науці найчастіше проблема інтересу досліджується у теорії держави і права. При ньому інтереси в основному розглядаються як законні (закріплені в численних нормативних актах або захищені державою регулятивні властивості впливу на суспільні відносини) та незаконні, що не збігаються з державними цілями.

Даючи оцінку вищенаведеним підходам, необхідно відмітити, що всі вони за виключенням першого, характерного більшою мірою для психології, по-різному лише розставляють акценти в процесі опису єдиного соціально обумовленого поняття. Розглядаючи інтерес як явище, що сприймається індивідом, або ж як потреби, що

перетворюються особою у нього, вони розкривають один і той самий механізм трансформації об'єктивно детермінованого в суб'єктивно сприймане. У будь-якому випадку ні в одному з наведених підходів не ставиться під сумнів залежність інтересів від умов життя і діяльності людей, що об'єктивно склалися.

Ми розглядаємо категорію інтересу як єдність об'єктивного і суб'єктивного. Адже інтерес як об'єктивне явище існує незалежно від волі і свідомості суб'єкта корпоративних відносин, і цим обумовлюється його об'єктивність. Суб'єктивність інтересу полягає в тому, що він усвідомлюється суб'єктом в процесі його реалізації. Інтерес виражає усвідомлення потреби і прагнення до її задоволення, тому реалізація інтересу завжди передбачає діяльність.

Цивільний інтерес на законодавчому рівні закріплений у ч. 2 ст. 15 ЦК, якою кожна особа має право на захист свого інтересу, який не суперечить загальним засадам цивільного законодавства. Причому, інтерес - це об'єкти цивільних прав, блага, прагнення особи, котрі не визначені законом або угодою сторін як цивільні права, але є предметом цивільних відносин.

Інтерес підлягає захисту, якщо він не суперечить загальним засадам цивільного законодавства.

Норми спеціального законодавства не визначають, а лише опосередковано вказують на існування інтересів товариства, зокрема: позачергові збори учасників товариства з обмеженою відповідальністю скликаються у разі неплатоспроможності товариства, а також за наявності обставин, вказаних у статуті (або установчих документах) товариства та в будь-якому іншому випадку, якщо цього потребують інтереси товариства в цілому, зокрема, якщо виникає загроза значного скорочення статутного капіталу; учасники повного товариства, яким було доручено ведення його справ, зобов'язані надавати іншим учасникам на їх вимогу повну інформацію про дії, які виконуються від імені та в інтересах товариства.

Вченими - цивілістами категорія інтересу досліджується у контексті розмежування приватно-правових та публічно-правових інтересів у корпоративних структурах, а також при розгляді правового регулювання підприємницької діяльності, її захисту тощо.

Так, у сучасній літературі наводиться поділ корпоративних інтересів на загальні та індивідуальні. До індивідуальних корпоративних інтересів належать інтереси учасників, засновників, акціонерів; до загальнокорпоративних - інтереси самого підприємства як самостійного суб'єкта правовідносин.

Необхідність розмежування вказаних видів приватних інтересів обумовлена можливістю їх не збігання. Як зазначає Франчук В. І., дана обставина зумовила формування теорії

держателів інтересу, відповідно до якої товариство (корпорація) розглядається як згусток різноманітних інтересів, що не лише збігаються, а й конкурують.

Подібне їх розмаїття може вживатися в господарському товаристві завдяки механізмам (а) стримання негативних їх сторін; (б) протидії щодо протилежних або конкуруючих інтересів; (в) сприяння спільним інтересам (інтересам більшості), у результаті чого утворюється певна система інтересів. В її основі лежать збалансовані інтереси цих категорій осіб, у результаті чого викристалізовується інтерес товариства, що значною мірою віддзеркалює інтереси його засновників та учасників як основних діючих осіб у долі товариства, однак повністю не збігається з ними.

Це стосується, зокрема, питання використання одержаного прибутку: якщо учасники зазвичай зацікавлені в його розподілі у формі дивідендів, то товариство як суб'єкт господарських відносин - у поповненні за рахунок прибутку своєї майнової бази (відповідних фондів) для розширення, модернізації виробництва, застосування новітньої техніки і технології. Так, очевидно, що складна структура корпоративних правовідносин (учасник - корпорація) передбачає наявність як загального інтересу самої юридичної особи, так й інтересів її учасників.

При цьому загальнокорпоративний інтерес являється похідним від індивідуальних інтересів, од-

нак існує повністю самостійно.

В контексті даного дослідження, цінною видається позиція КСУ щодо поняття інтересу "у вузькому розумінні цього слова", висловлена у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення окремих положень частини першої статті 4 Цивільного процесуального кодексу України.

Як зазначається у рішенні КСУ від 01.12.2004 № 18-рп/2004, інтерес у логічно-смысловому зв'язку із поняттям "права", означає правовий феномен, який: а) виходить за межі змісту суб'єктивного права; б) є самостійним об'єктом судового захисту та інших засобів правової охорони; в) має на меті задоволення усвідомлених індивідуальних і колективних потреб; г) не може суперечити Конституції і законам України, суспільним інтересам, загально-визнаним принципам права; д) означає прагнення (не юридичну можливість) до користування у межах правового регулювання конкретним матеріальним та/або нематеріальним благом; є) розглядається як простий легітимний дозвіл, тобто такий, що не заборонений законом.

У корпоративних правовідносинах співвідношення суб'єктивного права та інтересу полягає у наступному.

Здійснення чи нездійснення можливості, яка становить зміст суб'єктивного корпоративного права, цілком залежить від волевиявлення самого учасника (засновника). Природ-

но, що можлива поведінка буде перетворюватися на реально здійснювану лише тоді, коли вона сприятиме задоволенню тих або інших потреб суб'єкта, тобто коли певна поведінка буде відповідати його інтересам.

Якщо в учасника (засновника) немає інтересу до реалізації належного йому права, він може відмовитися від здійснення передбачених законом чи внутрішніми документами дій; він має право за власним бажанням здійснити дозволені дії в повному обсязі чи навіть частково, в порядку, найбільш вигідному для задоволення свого інтересу.

Інша сторона взаємозв'язку інтересу і корпоративного права полягає в тому, що задоволення інтересу суб'єкта корпоративних відносин є метою корпоративного права, яке виступає як правовий засіб задоволення інтересів. Тобто інтерес і суб'єктивне корпоративне право, яке опосередковує його задоволення, пов'язані між собою як ціль і засіб її досягнення, а ціль ніколи не може бути складовою частиною засобу.

Враховуючи вищевикладене, робимо висновок, що корпоративний інтерес знаходиться поза межами корпоративного права, однак саме наявність майнового інтересу спонукає особу вступати у корпоративне правовідношення та реалізовувати набуті корпоративні права.

Н. А. Сліпенчук
кандидат юридичних наук,
Керівник Західно-українського
регіону
юридичної компанії
«Moris Group».

Юридична фірма «Процьок та Партнери» здійснює господарську діяльність у сфері надання юридичних послуг з 1994 року та спеціалізується на юридичному супроводженні бізнесу в Україні.

В складі компанії працюють кваліфіковані спеціалісти, які мають ґрунтовну підготовку в різних галузях права та значний досвід практичної юридичної діяльності, завдяки чому сприяють процвітанню бізнесу наших клієнтів.

Контакти: Україна, м. Київ вул. Ірининська, 5/24, оф. 94

Тел: (044) 235 66 55

E-mail: spartners@spartners.com.ua

Особливості укладення попередніх договорів

Однією із новел Цивільного кодексу України від 16.01.2003 року є закріплення у ньому положень щодо регулювання попереднього договору. За визначенням, що міститься у ч. 1 ст. 635 ЦК України, попереднім є договір, сторони якого зобов'язуються протягом певного строку (у певний термін) укласти договір в майбутньому (основний договір) на умовах, встановлених попереднім договором.

Можна відзначити наступні особливості даної договірної конструкції.

1) за своєю сутністю попередній договір є підготовчим (організаційним) договором. Законодавець чітко розмежував попередні договори та інші акти про наміри, що можуть складатися сторонами в процесі переговорів. Якщо останні не містять волевиявлення сторін щодо надання їм сили попереднього договору, то вони не вважаються попереднім договором; відповідно, вони не породжують зобов'язань сторін (ч. 4 ст. 635 ЦК України), проте можуть братися до уваги в майбутньому при тлумаченні умов основного договору (ст. 213, 637 ЦК України);

2) предметом попереднього договору є зобов'язання сторін вчинити дії, пов'язані з укладенням основного договору. Виходячи із змісту ч. 1 ст. 635 ЦК України, предметом попереднього договору є зобов'язання сторін протягом певного строку чи у певний термін укласти основний договір на визначених умовах. При цьому слід підкреслити, що українське законодавство не містить обмежень щодо виду основних договорів, зобов'язання щодо укладення яких може складати предмет попереднього договору;

3) зобов'язання, що впливає із попереднього договору, не є майновим, хоча й спрямоване на

створення зобов'язання з майновим змістом. Таким чином, попередній договір виділяється серед інших договорів особливим предметом, до якого відносяться дії сторін, спрямовані на укладення основного договору, а самі ж дії, вчинення яких передбачається основним договором, утворюють предмет основного договору і не можуть здійснюватися за попереднім договором;

4) поширеність думки про немайновий характер попереднього договору логічно обумовлює висновки про те, що зобов'язання за таким договором (укласти основний договір) нерозривно пов'язане з особами його сторін, а тому не може мати місце заміна сторін. Тим не менше, чинне українське законодавство на даний час не дає чіткої відповіді на дане питання, а думки науковців з цього приводу різняться;

5) зобов'язання укласти договір закріплює істотні умови основного договору або ж порядок їх узгодження. З науково-теоретичної точки зору, співвідношення попереднього і основного договору розглядається у світлі двох концепцій. Відповідно до першої - в попередньому договорі повинні міститися всі істотні умови основного договору і ці договори повинні укладатися в однаковій формі; згідно другої концепції, попередній договір не повинен містити усі істотні умови основного договору, оскільки він є стадією укладення цього договору.

Якщо ж виходити з положень чинного законодавства, то істотні умови основного договору, що не встановлені попереднім договором, погоджуються у порядку, встановленому сторонами у попередньому договорі, якщо такий порядок не встановлений актами цивільного законодавства (ч. 1 ст. 635 ЦК України). Таким чином, формально вимога закріплювати у попередньому договорі всі істотні умови основного договору відсутні;

6) попередній договір укладається з дотриманням форми, встановленої законом для основного договору, а якщо такої не встановлено - у письмовій формі (ч. 1 ст. 635 ЦК України). Як відомо, чинне законодавство передбачає дві форми вчинення правочинів: усну та письмову (ч. 1 ст. 205 ЦК України), при цьому нотаріальне посвідчення договору чи його державна реєстрація формально не є вимогами стосовно форми договору. Відповідно, відсутня єдина точка зору, чи потрібно здійснювати нотаріальне посвідчення та/або державну реєстрацію попереднього договору, якщо такі вимоги встановлено щодо основного договору;

7) відповідно до ч. 3 ст. 635 ЦК України, зобов'язання, встановлене попереднім договором, припиняється, якщо основний договір не укладений протягом строку (у термін), встановленого попереднім договором, або якщо жодна із сторін не направить другій стороні пропозицію про його укладення.

Ухилення однієї із сторін попереднього договору від укладення основного договору обумовлює, в свою чергу, питання про захист прав сторони, яка бажає укласти такий договір.

Ч. 2 ст. 635 ЦК України передбачає, що сторона, яка необгрунтовано

ухиляється від укладення основного договору, передбаченого попереднім договором, повинна відшкодувати другій стороні збитки, завдані простроченням, якщо інше не встановлено попереднім договором або актами цивільного законодавства.

Водночас спірним є питання про право зацікавленої сторони вимагати укладення такого договору. Безпосередньо положеннями ст. 635 ЦК України такого способу захисту прав та інтересів сторони попереднього договору не передбачено, а достатньо традиційною в літературі є позиція, що у разі негативної динаміки розвитку відносин сторін існує лише

можливість стягнення збитків із сторони, що ухиляється від укладення основного договору.

Водночас набуває поширення протилежна точка зору: оскільки з попереднього договору виникає двостороннє зобов'язання сторін укласти основний договір, воно може бути реалізовано шляхом пред'явлення до сторони, яка ухиляється від укладення основного договору, позову про спонукання її укласти договір. З одного боку, вказане не суперечить положенням ст. 635 ЦК України, а з іншого – має своє закріплення в господарському законодавстві: згідно ч. 3 ст. 182 ГК України, у разі якщо сторона, яка уклала

проект договору від іншої сторони, ухиляється від укладення основного договору, то друга сторона має право вимагати укладення такого договору в судовому порядку. При цьому право сторони вимагати укладення основного договору пов'язується з посиленням вимог до попереднього договору, зокрема його нотаріальним посвідченням та визначення в ньому всіх істотних умов основного договору.

Мироненко І. В.
кандидат юридичних наук,
доцент,
доцент кафедри цивільного права
ННЮІ

НОВИНИ ЗАКОНОДАВСТВА

Медична реформа в Україні: реалії та перспективи

Наскільки сильно зміниться спосіб отримання медичної допомоги громадянами України за наслідками проведення медичної реформи? Які аспекти медичної реформи варто знати кожному? Про це та багато іншого ми поговорили з Віктором Сердюком - президентом Всеукраїнської ради захисту прав та безпеки пацієнтів, Іриною Сенютою - завідувачем кафедри медичного права Львівського національного медичного університету ім. Данила Галицького, та Сергієм Антоновим - практикуючим медичним адвокатом.

Основні положення медичної реформи: що ж змінилося?

Стаття 49 Конституції України закріплює право особи на безоплатну медичну допомогу. На сьогоднішній день, у нас існує безоплатно гарантований рівень медичної допомоги. За медичною реформою змінюється підхід до первинної медичної

допомоги. До лікаря первинної ланки мають право звертатись всі пацієнти, тому процес заповнення декларації - це лише елемент юридичного складу, який дає можливість потрапити у програму медичних гарантій та отримати безоплатні медичні послуги або лікарські засоби за кошти державного бюджету.

Декларація - документ, що в майбутньому дає особі право отримання медичної допомоги. Декларація - це, по суті, заява, в якій визначені пацієнт, лікар та надавач послуг.

Для отримання медичної допомоги за програмою медичних гарантій, підписання декларації

є обов'язковим елементом, але не примусовим. Договір про медичне обслуговування за програмою медичних гарантій являє собою також нову конструкцію, яка слідує за декларацією. Цей договір укладається на користь третьої особи та має складну конструкцію. Він складається з 2 сегментів:

1 сегмент - державний контракт: надавачем послуг може бути або державний заклад, який надає медичну допомогу, або фізична особа-підприємець, яка отримала дозвіл на надання медичних послуг.

2 сегмент - конкретне коло осіб, на користь кого буде укладатись договір.

Не можна сказати, що медична реформа на даний момент є досконалою. Існує досить багато прогалин, які потрібно заповнити та вирішити. Перш за все - некоректно визначене поняття "медична послуга".

З приводу самого переліку послуг, то все ніби зрозуміло: є постанова КМУ.

Проблема існує у самому визначенні, що ж таке медична послуга. Існує дві концепції:

- “медична послуга” - це послуга та лікарські засоби
- “медична послуга” - це просто медична послуга.

В цьому є велика проблема, оскільки предметом договору є ніщо інше, як медична послуга. В Законі зустрічаються поняття “лікарські засоби” і “медична послуга”, тому визначення є досить проблемним.

Що краще обрати: державний заклад чи лікаря зі статусом ФОП?

Якщо людина хоче обрати фізичну особу-підприємця, що робити? Це питання чітко не врегульоване. Є десятки приватних закладів, які також пропонують особам укласти декларацію. Люди не впевнені в тому, що вони самі можуть планувати своє медичне обслуговування. Споживач не може сам визначити умови медичного обслуговування, а декларація - підтвердження вибору того чи іншого лікаря. За законодавством особа може укласти багато декларацій; кожна наступна анулює попередню. Особа може обирати будь який медичний заклад (без прив'язки до місця проживання).

Якість медичних послуг: чи можливо передбачити?

Є мінімально встановлений рівень якості медичних послуг, але ні обсягу, ні якості послуг ми не бачимо, при підписанні декларації. Проблема: споживач, який не підписує прямий договір на медичне обслуговування, буде мати різний рівень медичної допомоги. “Різний рівень медичної допомоги - підстава для узаконення бідної медицини!” - говорить Віктор Сердюк.

Контроль якості -

регламентується наказом МОЗ. Там він однаковий як для закладів, так і для фізичних осіб-підприємців. Але передбачити цю якість ми, підписавши декларацію, не можемо. Контроль якості буде, перелік буде однаковим для всіх, але якість буде залежати виключно від працівників.

Якщо ФОП буде надавати допомогу не самостійно, а через лікарів, то контроль якості послуг буде іншим. Відповідальність за неналежне обслуговування буде нести увесь заклад, а не конкретний лікар, а у випадку з ФОП - він буде відповідати у більш посиленому варіанті.

Поради для осіб, які хочуть підписати декларацію.

1. Ретельно вичитувати документи, які Ви підписуєте. Пам'ятайте - декларація це право особи, а не обов'язок. Після підписання декларації особа не відразу стає пацієнтом. Варто обирати лікаря, якому Ви справді можете довірити своє життя.

2. В лікарів є ліміт на пацієнтів, але поспішати не варто. Споживачам варто, перш за все, дізнатись, в кого вони будуть обслуговуватись. Можливо, варто почекати і підписати декларацію з перевіреним лікарем, аніж підписувати з першим лікарем у Вашому районі.

Що ж робити з персональними даними та електронними реєстрами?

Згідно Закону України “Про Державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення” електронна система охорони здоров'я-інформаційно-телекомунікаційна система, що забезпечує автоматизацію ведення обліку медичних послуг та управління медичною інформацією шляхом створення, розміщення, оприлюднення та обміну інформацією, даними і документами в елек-

тронному вигляді, до складу якої входять центральна база даних та електронні медичні інформаційні системи, між якими забезпечено автоматичний обмін інформацією, даними та документами через відкритий програмний інтерфейс (API).

За програмою медичних гарантій Кабінет Міністрів України ухвалив Постанову №411 від 25.04.2018 р. про «Деякі питання електронної системи охорони здоров'я», в якій передбачено створення й деякі питання функціонування електронного реєстру. Там є сформовано кілька видів реєстрів, серед яких є й реєстр пацієнтів. Варто відзначити те, що важливою, у випадку реалізації положень цієї Постанови, є технічна та юридична складова.

Коли ми говоримо неналежне збереження даних, внесених до реєстру чи про витік інформації з державних реєстрів, варто починати з практики ЄСПЛ, в справах, де було порушено право за ст. 8 Конвенції про захист прав та основоположних свобод. Для прикладу, можемо привести справу, в якій особа, яка була медичним працівником, звернувшись до закладу охорони здоров'я, після чого інформація про цю особу стала відома великому колу осіб, що були працівниками даного закладу. Тобто тут мова йде не про витік інформації за межі закладу, а про витік інформації в його межах і надання такої інформації широкому колу медпрацівників, що може зашкодити інтересам особи. ЄСПЛ вказав, що це порушення.

Зараз ми знаходимось на етапі старту, важливо, щоб доступ до електронних реєстрів був чітко регламентований. В нас, на сьогоднішній день, крім постанови КМУ і Закону існує ще Декларація.

Позитивні моменти: є зміни від 29 травня 2018 року. Критика щодо доступу до персональних даних частково усунута. Декларація зараз спрощена. Особа, яка підписала декларацію, підтверджує: свій вибір лікаря; те, що вона буде претендувати на право бути третьою особою та те, що вона повідомлена про мету обробки даних.

Особа не дає згоду на обробку персональних даних, а просто повідомляється про мету обробки таких персональних даних у зв'язку з функціонуванням електронного реєстру персональних даних.

Є проблема, таке положення, на даний момент, існує тільки в декларації, але зміни до закону про державні гарантії не внесено. Пункт 49 Постанови говорить, що доступ до персональних даних можливий у разі наявності згоди суб'єкта персональних даних, крім випадків, передбачених законом. Як бачимо, Декларація зробила крок вперед, а зміни в закон ще не внесли.

Проте, з іншого боку, Постанова робить пряму відсилку до ЗУ "Про захист персональних даних" як до спеціального акта в питаннях обробки персональних даних у електронній системі охорони здоров'я. На практиці, вже зараз наявні скарги пацієнтів, оскільки вони не хочуть, щоб їх дані вносились до електронних реєстрів. Але для того, щоб отримати медичну допомогу за програмою медичних гарантій, обов'язково треба внести свої дані.

Підсумовуючи, слід зазначити, що позитивні зміни по декларації відбулися.

Наявність яких електронних реєстрів передбачає медична реформа?

У Постанові № 411 зазначено вже відомі нам визначення розпорядник реєстрів та

адміністратор. Згідно Постанови, розпорядником реєстру медичних спеціалістів та Реєстру суб'єктів господарювання у сфері охорони здоров'я та володільцем їх відомостей є МОЗ. Розпорядником інших реєстрів та володільцем їх відомостей та іншої інформації у центральній базі даних є НСЗУ, якщо інше не визначено законодавством. Адміністратором центральної бази даних є державне підприємство «Електронне здоров'я».

Центральна база даних — програмно-апаратний комплекс, який містить передбачені цим Порядком реєстри, забезпечує можливість створення, перегляду, обміну інформацією та документами між реєстрами та електронними медичними інформаційними системами, а також модулями НСЗУ.

У центральній базі даних ведуться такі реєстри:

1) Реєстр пацієнтів, що містить інформацію про фізичних осіб, які мають право на гарантії згідно із Законом України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення».

2) Реєстр декларацій про вибір лікаря, який надає первинну медичну допомогу, що містить інформацію про декларації.

3) Реєстр суб'єктів господарювання у сфері охорони здоров'я, що містить інформацію про заклади охорони здоров'я, фізичних осіб — підприємців, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, та лабораторії, які уклали або мають намір подати заяву про укладення договору за програмою медичних гарантій або залучені надавачами медичних послуг до надання медичних послуг (далі — суб'єкти господарювання у сфері охорони здоров'я).

4) Реєстр медичних спеціалістів, що містить інформацію про осіб, які здобули освіту у сфері охорони здоров'я (далі — медичні спеціалісти).

5) Реєстр медичних працівників, що містить інформацію про осіб, які перебувають у трудових відносинах із суб'єктами господарювання у сфері охорони здоров'я або є фізичною особою — підприємцем, яка одержала ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, та надають медичну допомогу (далі — медичні працівники).

6) Реєстр договорів про медичне обслуговування населення, що містить інформацію про договори про медичне обслуговування населення за програмою медичних гарантій, укладені з НСЗУ.

7) Реєстр договорів про реімбурсацію, що містить інформацію про договори про реімбурсацію за програмою медичних гарантій, укладені з НСЗУ.

8) інші реєстри, необхідні для виконання Закону України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення». Перелік відомостей, що вноситься до таких реєстрів, затверджується МОЗ

На даний момент таких реєстрів ще немає. Найближчим часом будуть створені документи, в яких буде розписаний режим доступу до таких реєстрів. Немає інформації про те, які реєстри будуть відкриті, а які - ні.

Наскільки, на даному етапі, система організації персональних даних та електронних реєстрів в Україні відповідає вимогам GDPR?

Ключова вимога, яку ставить ЄСПЛ - повага та обмеженість доступу. В постанові КМУ написано, що медична інформація є інформацією з обмеженим доступом. Слід відрізняти інформацію для пацієнта і про пацієнта.

В рамках цього, ми і говоримо про доступ. Реєстр пацієнтів є закритою інформацією і надається тільки відповідно до вимог чинного законодавства. З приводу інших реєстрів, МОЗ має розробити спеціальний порядок доступу.

Також, важливо звернути увагу на те, що вже зараз існує відповідальність за порушення обробки персональних даних (КУпАП - ст 188 -39, 212-6).

Питання згоди на обробку персональних даних. Медичні працівники повинні дати письмове зобов'язання зберігати і не розголошувати персональні дані. Важливо також зазначити, що особа, яка надає медичну допомогу, має доступ до даних особи, якій ця допомога надається. Тобто інформація про пацієнта надається не

всім лікарям, а конкретно визначеному лікуючому лікарю.

З приводу доступу до реєстру медичних працівників, то це спірне питання. За запитами інформація мала б надаватись без жодних проблем. Постанова № 411 визначає також порядок опублікування відомостей з електронного реєстру.

Юридична складова ще коригується, але, не слід забувати, що є і технічна складова, над якою теж потрібно працювати.

Держава, створюючи реєстри, має розуміти наскільки велику відповідальність вона на себе бере.

Які ще проблеми існують на даний момент в контексті доступу до персональних даних?

В наших людей взагалі немає чіткого розуміння відповідальності за розголошення відомостей, що є персональ-

ними даними з обмеженим доступом. Існує досить глобальна проблема правового нігілізму серед медичних працівників. Вони без проблем передають інформацію про пацієнта іншим лікарям, які ніякого відношення до цього пацієнта не мають.

Ми дуже хочемо побачити кінцевий варіант архітектури доступу до персональних даних, зараз ми не бачимо застережень щодо даних, які одразу мають особливий статус. Треба чекати, коли буде концептуально завершена модель обробки персональних даних, і тоді можна говорити про успішність медичної реформи в контексті персональних даних зокрема.

**Марія Жукевич,
ПР(м2)-03**

*За матеріалами статей з блогу
DarwinLawyer*

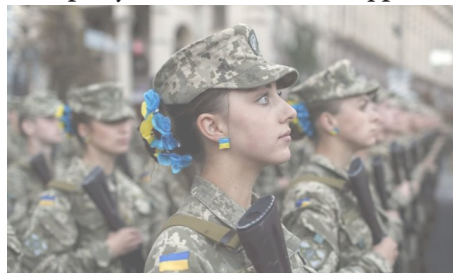
Жінки зможуть служити в армії нарівні з чоловіками

І на кораблі, і в космосі, і де завгодно. Тема гендерної рівності продовжує збирати найбільшу кількість коментарів під статтями в українських ЗМІ і постами в соціальних мережах. Коментарів обурених і несправедливих, як від чоловіків, так і від жінок. Переважна більшість, з яких в армії не була.

Питання щодо сприйняття жінки як захисниці, – не Берегині, а саме захисниці, – це навіть не до Збройних сил України, а до суспільства в цілому. Це при тому, що жінки-воїни були протягом всієї історії людства. І воювали вони в найзапекліших війнах. Так, їх було не так багато, як чоловіків, але вони були. І є. І будуть. Тому що, незважаючи на гендер чи стать і відповідні схильності, продиктовані здібностями, з правил є завжди винятки.

Сьогодні є жінки набагато

сильніші, витриваліші й більш підготовлені за чоловіків. І вони в Українській армії. Жінки, які свідомо зробили свій вибір, виходячи не лише з покликання серця, а які врахували свій рівень фізичної підготовки, навички, вміння і знання, та принесли їх в армію. Такі є на передовій, в окопах, готові до бойових завдань. Але при цьому не все так легко. Чоловіки бачать небезпеку в перебуванні жінки на фронті.

Дівчина може похвалитись не гіршими фізичними результатами та бойовою підготовкою за значну частину чоловіків. Коли говорять про жінок в армії, зазвичай, що мова йде про до-

рослих і цілком придатних до служби особистостей, які зробили свідомий і розумний для себе вибір, а це означає, що ці жінки готові на те, що можуть підірвати своє здоров'я, відкладають питання сім'ї або загалом забувають про нього. Ризиків для жінок може, дійсно, більше. Але ще раз – це вибір дорослої, свідомої людини. Тому, як на мене, проблема зовсім не в жінці з її бажанням служити, а проблема в чоловіках з їх сприйняттям, світоглядом і свідомістю.

То де ж гендерній рівності взятись в армії, якщо в цивільному житті цю саму рівність мало де зустрінеш?

Закони, які регулюють відносини у сфері безпеки і оборони, розвивають тему жінки-Берегині, жінки-матері. В результаті, в першу чергу, у чоловіків формується стереотип і відповідне підсвідоме ставлення.

Але армія державі потрібна для захисту кордонів, оборони населення і відстоювання національних інтересів. Армія має бути боєздатною і завжди готовою дати гідну відсіч ворогові. Для цього бойові підрозділи мають бути треновані та добре злагоджені. А тому в армії має йти мова про солдатів, які перебувають, готуються і йдуть в бій в рівних умовах. І це мають розуміти всі, хто підписує контракт. Що має бути гендерно розрізненим, – так це форма одягу та умови проживання (казарми, ванни, туалети). Що має бути посилено, – так це дисципліна і вимоги до зовнішнього вигляду; заходи щодо попередження розвитку не статутних відносин. Крім того, більше уваги має приділятися процесу відбору на військову службу. Це стосується як жінок, так і чоловіків.

Такі побажання є цілком реальними, оскільки вже давно прописані у військових статутах.

Питання тільки щодо їх імплементації. А це вже залежить повністю від командирів військових частин та їх

підрозділів. Хоча принципи гендерної рівності покладені в основу офіцерських курсів та курсів військового лідерства для сержантів, питання гендеру ще далеке від системного вирішення.

Законодавство намагається сприяти гендерній рівності у Збройних Силах України. У зв'язку з цим на ранковому засіданні 6 вересня 2018 року Верховна Рада прийняла Закон, що спрямований на забезпечення гендерної рівності в армії. Народні депутати підтримали у другому читанні та в цілому Закон «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків під час проходження військової служби в Збройних Силах України та інших військових формуваннях».

Документ спрямований на забезпечення гендерної рівності в Збройних Силах України та інших військових формуваннях та протидію дискримінації за статевою ознакою в сфері безпеки і оборони. Жінкам і чоловікам надані рівні можливості щодо укладення контракту на про-

ходження військової служби, визначивши, що жінки можуть укласти контракт на проходження військової служби до досягнення граничного віку перебування на військовій службі.

Також жінкам забезпечений рівний доступ до посад та військових звань і рівний обсяг відповідальності при виконанні обов'язків військової служби. Скасовуються обмеження при призначенні військовослужбовців-жінок в добовий наряд, відправленні у відрядження і звільненні від проходження зборів (крім вагітних військовозобов'язаних жінок).

Однак, для того, щоб дійсно можна було говорити про гендерну рівність в армії нашому суспільству треба подорослішати. Потрібні зміни в системі освіти, в стандартах виховання та в сприйнятті жінок, які вже служать, адже в Україні є всі шанси на те, що саме армія може стати прикладом імплементації стандартів гендерної рівності в суспільстві.

Глеб Юлія-Віра,
ПР-21

ТЕРИТОРІЯ ТВОГО РОЗВИТКУ

Поради «Як студент студенту»

Новий навчальний рік тільки почався, і нам, студентам, доводиться звикати до нового розпорядку життя, що особливо важко після сонячних безтурботних днів. Тому, щоб особливо не напружувати Вас науковими статтями від початку навчального року, обрала доволі мотиваційну тему, а саме базуючись на власному досвіді, який сформувався методом проб, помилок, поразок, звершень, хочу дати декілька порад, які сподіваюсь допоможуть Вам і в навчанні, і в подальшій кар'єрі.

1. Вік живи, вік учись!

Звикніть до того, що ви ніколи не досягнете рівня знань типу «він/вона знає все». Цього не існує і це нормально. Однак тут потрібно розуміти важливу річ – це не означає, що

потрібно зупинятись, навпаки потрібно «живити» свій мо-

зок новими знаннями: якщо ми не розвиваємось (не читаємо професійну літературу, не стежимо за новелами законодавства і т.д.), ми не просто залишаємось на місці, ми деградуємо. Враховуючи специфіку нашої професії, ми повинні швидко та ефективно вчитись (тут у кожного свої методи), і не забувати, що ми не можемо знати все, однак завжди можемо вивчити це.

2. Насолоджуйтесь можливостями студентського життя!

У цьому пункті мова буде йти не тільки про вечірки та розваги, тут і без порад справитесь)))

Крім цього, багато юристів будуть раді допомогти Вам практичними порадами щодо нашої професії та залюбки організують для вас безоплатне стажування.

Все це досвід – організаторський, у сфері юриспруденції, нетворкінгу, який стане міцним підґрунтям для подальших досягнень у Вашій кар'єрі. Ви навчитеся мистецтву юриспруденції, розбирати справи і вирішувати поставлені клієнтами запитання, почнете розуміти, що таке закон, який його потенціал і його недоліки.

Намагайтеся мислити широко, не обмежуйте себе, щоб скоріше позбутися від поточно-го завдання, прагніть відкинути стереотипи – вони зв'язують думку і легко можуть обдурити. Вчіться активно – висловлюйтеся, запитуйте, критикуйте, беріть на себе інтелектуальні ризики. Не замикайтеся, спробуйте знайти підходящу волонтерську роботу, компанію або спільноту, де мож-

на систематично обговорювати цікаві запитання. Поступово Ви побачите закон в іншому світлі.

3. Книги з психології та курси з театрального і ораторського мистецтва в допомогу!

Коли Ви станете юристом, вам, звичайно, доведеться проводити суттєву частину часу, вивчаючи матеріали справ, проекти документів, опрацьовуючи законодавство й судову практику. Але Ви повинні будете після цього презентувати позицію клієнта та результати своєї роботи контрагенту свого клієнта, судді, державному органу чи то навіть менеджменту Вашого клієнта таким чином, щоб переконати їх.

Ви також повинні зважати на надзвичайно велику відповідальність за кожне своє рішення та кожену свою дію. Буквально кожне Ваше слово чи навіть кожна кома, яку Ви поставите, може мати вирішальне значення для справи, для бізнесу клієнта чи

його життя взагалі. Тому Ви повинні бути готовими прийняти відповідальність за Ваші дії та працювати під постійним психологічним тиском можливих наслідків вашої роботи.

Окрім того, робота юристів має ще одну рису, про яку дуже часто забувають, або про яку не дуже багато знають. До юристів звертаються, зазвичай, у разі наявності певного конфлікту або відсутності розуміння між сторонами. І юрист виступає своєрідною буферною зоною між сторонами конфлікту. Ви повинні розуміти, що ставши юристом, Ви зажди (або доволі часто) працюватиме саме «в зоні конфлікту», будете під тиском від обох сторін конфлікту й муситиме це витримувати, діяти впевнено та обирати при цьому правильні рішення.

На цьому слові, бажаю Вам терпіння, творчої наснаги та високих професійних звершень!

**Сікора Вікторія,
студентка ПР (м1) - 02**

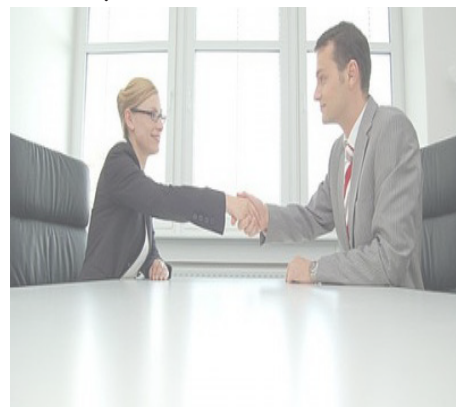
Секрети успішної співбесіди

Найважливішим і вирішальним етапом на шляху до заповітної роботи є співбесіда. Будь-яка співбесіда – це новий досвід, який може виявитися корисним, навіть якщо ви не налаштовані змінювати роботу прямо зараз. Це можливість оцінити себе, завести ділові контакти, вчасно усвідомити, що, можливо, засиділися на нинішньому місці роботи, і вирішити, куди рухатися далі.

Кожна співбесіда розпочинається з вибору дати, місця та часу зустрічі з роботодавцем. За даними сайту Glassdoor, найбільш вигідний час для співбесіди – коли зручно інтерв'юєру, а не вам. Тому якщо маєте вибір, на який час призначити зустріч, запропонуйте 10:30 у вівторок. У цей час найбільш імовірно,

якщо людина, яка проводитиме співбесіду, буде розслабленою.

Загалом, краще уникати зустрічей зранку, оскільки в цей час ваш співбесідник буде міркувати над тим, що йому потрібно сьогодні встигнути. Також не вигідно

зустрічатися в кінці робочого дня: тоді людина думатиме про те, що на неї чекає вдома.

Надзвичайно важливим аспектом є ваш одяг. Опиту-

вання сайту CareerBuilder показують, що HR-менеджери й рекрутери по-різному сприймають різні кольори одягу. 23% із них рекомендують носити синє – це демонструє, що кандидат командний гравець. 15% радять чорне – це свідчить про лідерський потенціал. 25% вважають, що помаранчевий – найбільш невдалий колір, який говорить про непрофесіоналізм.

Ось про що сигналізують інші кольори:

- сірий – логічний і аналітичний склад розуму;
- білий – організованість;
- коричневий – надійність;
- червоний – влада;
- зелений, жовтий, помаранчевий, бордовий – креативність.

Можна багато зрозуміти про людину й про те, що від вас хочуть почути, якщо знаєте, до якого

належить співрозмовник. Джон Молідо й Барбара Парус у своїй книзі «Crazy Good Interviewing» пишуть, що різні покоління роботодавців помітно відрізняються одне від одного:

- покоління Y (20-30 років) — принесить візуальні зразки своєї роботи й підкреслить здатність працювати в багатозадачному режимі;
- 30-50 років — підкреслюють свою креативність і те, як умієте знайти баланс між роботою й особистим життям;
- 50-70 років — продемонструйте, що працюєте багато й завзято, а також

поважаєте досягнення старших; - 70-90 років — згадайте про лояльність попереднім працедавцям і про свою відданість обов'язкам.

Будьте доброзичливими, але наполегливими. В одному чудовому експерименті вчені намагалися з'ясувати, чому кандидати, які виглядають занепокоєно, рідше отримують бажане місце. Як виявилось (принаймні, в інсценізованих співбесідах), шанси таких людей зменшують не нервові рухи, а той факт, що знервовані кандидати здаються менш приязними й наполегливими, до того ж,

вони розмовляють повільніше.

«Якщо ви не екстраверт за природою, учіться «продавати» свої навички», — стверджує співавтор дослідження Дебора Пауел в інтерв'ю Forbes. Зокрема, повільне мовлення погіршує враження: співрозмовнику може здатися, що вам складно відповісти на запитання.

Найголовніша порада для всіх читачів: частіше ходіть на співбесіди. Кожне нове інтерв'ю – це досвід, через який ви стаєте мудрішими, більш професійними і впевненими в собі.

Вікторія Яшан

ПР-31

ЗА МЕЖАМИ АУДИТОРІЇ

А ви відпочиваєте правильно?

Із самого дитинства нас вчать правильно працювати. І при цьому те, що із відпочинком у нас проблем не виникає, сприймається як очевидне. Тож коли ми дорослішаємо, йдемо в школу, університет, а тоді на роботу, то вибираємо той відпочинок, котрий забронювали для нас люди «фізичної праці», а тобто лягаємо на диван і намагаємось розслабитись.

Ритм сучасного життя настільки захоплює людей, що вони встигають зробити протягом робочого дня безліч справ, але часу на відпочинок зовсім не залишається. Втома накопичується, мов снігова куля, і перетворюється на хронічну, від якої позбавитися вкрай складно. Щоб зберегти відмінну працездатність і не зіпсувати власне здоров'я, потрібно регулярно і правильно відпочивати. Але як саме? Ось декілька порад.

Зміна діяльності. Давно відомий всім факт. Як тільки відчуєте настання втоми від тривалої одноманітної діяльності, постарайтеся зайня-

тися чимось іншим. Будь-яке навантаження на організм людини спочатку розподіляється по трьох різних частинах і припадає на розум, тіло і душу. Яка саме частина працює більше, залежить виключно від виду діяльності. Щоб робота не перетворилася в убоге рабство, потрібно навантаження протягом дня розподіляти на три ці частини і поетапно чергувати.

Здоровий сон. Головний вид відпочинку – сон - повне відновлення сил. Відмінним варіантом було б добре виспатися після напруженого трудового дня. Сон чудово відновлює всі системи та органи людини. Але засипати потрібно без використання снодійних препаратів – виключно природним чином,

оскільки тільки здоровий сон принесе організму справжню користь, і ви зможете відчути надзвичайний приплив енергії, а справи, які необхідно виконати по роботі, будуть виконуватися легко і дійсно швидко. Важливим є і кількість годин сну. Більшість джерел інформації вказують, що ідеальним є 8- годинний сон, проте це не завжди правильно. У різних людей ця цифра може дещо відрізнятися: комусь знадобиться 9 годин нічного сну, а хтось відмінно висипається і за 6 годин, тому на тривалості не варто заціклюватись.

Відпочивайте до того, як втомитесь. Всі навколо гадають, що відпочинок – це просто нічого не робити. Але думка абсолютно неправильна, адже на відпочинок теж потрібна енергія. Запам'ятайте, ви не маєте приходити додому як вичавлений лимон, не здатний більше навіть на прогулянку. Якщо ж ви відчуваєте себе саме так, отже ви тримаєте себе в стані постійного стресу і абсолютно не дозволяєте організму відпочити.

Якісний відпочинок у вихідні. Відпочинок у вихідні дні повинен бути правильним, тому що це істотно впливає на вашу працездатність і ефективність вашої діяльності в будні, тому постарайтеся зробити його по максимуму якісним:

- проведіть час, приємно спілкуючись з близькими або друзями;
- організуйте поїздку

на природу або на дачу;
- намагайтеся робити те, що приносить вам задоволення. Якщо вихідні пройдуть виключно позитивно, тоді повернення на роботу буде радісним. Намагайтеся віддавати перевагу активному відпочинку, оскільки абсолютно марне проведення часу багаторазово підсилює млявість і апатію. Сподіваюсь вищезгадані поради стануть у пригоді кожно-

му з нас. Відпочинок для кожного має право бути просто відпочинком. Не саморозвитком, не оздоровленням, не часом для схуднення чи налагодження стосунків у сім'ї – а просто релаксом для вас особисто! Тому, подбайте про свої здоров'я та красу. Відпочивайте правильно!

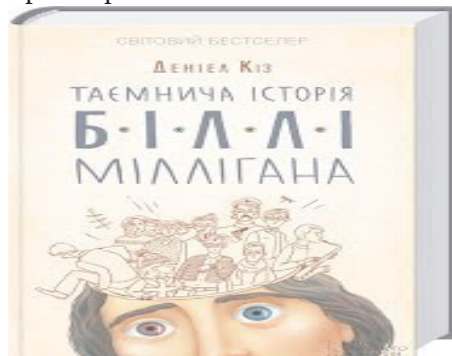
Вікторія Яшан
ПР-31

Можливо, ми всі трішки Міллігани?

Хочу розповісти вам про книгу, яку я прочитала близько двох місяців тому, але яка досі не відпускає мене. «Таємнича історія Біллі Міллігана» Деніела Кіза – це роман про чоловіка, який страждає рідкісною хворобою – дисоціативним розладом ідентичності. В голові у Біллі уживаються 24 особистості, які буквально розривають його на частини. Але що робити, якщо тебе арештовують і звинувачують в злочині, якого ти не пам'ятаєш?

Автор поділив історію на три частини. Перша знайомить нас з Біллі Мілліганом, розповідає про його колишні злочини і пояснює, від якого психічного розладу він страждає. У другій частині нам дають більше

інформації про 24 особистості та про непростий життєвий шлях Біллі.

Третя частина показує, що відбувається з Вільямом Мілліганом після судового процесу, як його перекидають з однієї клініки в іншу і наскільки суспільство не вірить і не довіряє йому. Особливістю історії є те, що

вона зовсім не видумана. Дійсно, в Америці жив чоловік з іменем Вільям Стенлі Мілліган, який страждав від згаданого діагнозу. Він був першою людиною в історії Сполучених Штатів Америки, якого було визнано неосудним через хворобу.

Письменник добре розуміє внутрішній світ свого персонажа і відкриває його читачеві. Ця книга дає зрозуміти, як важко людям жити з цим розладом, з якими труднощами вони стикаються і який тиск чинить на них суспільство. Адже набагато простіше позбутися такої «дефектної» людини, ніж простягнути їй руку допомоги...

Марія Харишин
ПР-31

SOHO

КОЖНОГО ДНЯ З 21:00 ДО 22:00

ЩАСЛИВА ГОДИНА

КОЖНИЙ ДРУГИЙ КОКТЕЙЛЬ БЕЗКОШТОВНО

FREE COCTAIL / KARAOKE / СМАЧНІ КАЛЬЯНИ

Галицька, 51а

Номер телефону для бронювання столиків: 099 163 62 37

soho_if

 м. Володимирська, вул. Незалежності, 3
PASAGE GARTENBERG
 РЕЗЕРВУВАННЯ МІСЦЬ ЗА ТЕЛЕФОНОМ: 095 175 9000

BURZHUY

ПОСВЯТА
В СТУДЕНТИ

27
ВЕРЕСНЯ / ЧЕТВЕР

KALASHNIKOV QUE PASO KUVIK

ПОПЕРЕДНІЙ ПЕСОДАЖ - 50 ГРН. НА ВХОДІ - 100 ГРН
 FACE CONTROL. В QR-CODE
 ЗАМОВЛЕННЯ СТОЛІК: 095 175 9000

@ passage.gartenberg
 www.passage-gartenberg.com
 @ passage.gartenberg

 м. Володимирська, вул. Незалежності, 3
PASAGE GARTENBERG
 РЕЗЕРВУВАННЯ МІСЦЬ ЗА ТЕЛЕФОНОМ: 095 175 9000

ЩОЧЕТВЕРГА
ЩОНЕДІЛІ
3 19:00

LOUNGE ZONE

3 20:00 - 20% НА СУШІ
HOOKAH MENU

3 22:00
START DISCO

@ passage.gartenberg
 www.passage-gartenberg.com
 @ passage.gartenberg

ЗАМОВЛЕННЯ СТОЛІК: 095 175 9000

YOLO
 You Only Live Once

- доступні ціни
- центральна частина міста
- групові та індивідуальні заняття
- підхід до кожного слухача
- можливість складання екзамєну **PTE General**

вул. Бельведерська, 19 +38 095 00 51 444; +38 067 32 38 039 www.yolo.if.ua